

ІНТЕГРОВАНІЙ ПІДХІД ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Подворна Л.А.

*старший викладач кафедри європейських мов
Державного біотехнологічного університету
м. Харків, Україна*

Успішне вирішення проблем викладання іноземної мови пов'язане як з правильною методикою, так і з відповідним методологічним викладанням. Успішне та плідне вивчення іноземної мови повинно теоретично ґрунтуватися на механізмах і принципах освоєння мови загалом.

Сьогодні дуже популярні “комунікативні” методики викладання іноземної мови, коли викладач ставить собі за мету перш за все навчити розмовної мови. Це базується на міцній методологічній основі, яка пояснює як суть зародження й розвитку мови, так і суть її освоєння. Отже не тільки з методичної, але і з методологічної точки зору потрібно вчити не якісь, скажімо, особливі закінчення, відмінки, а саме розмовну мову в контексті [5].

Практика показує, що найпродуктивніша форма проведення занять досягається при використанні принципу інтегрованого підходу (integrated approach), який об'єднує всі види розмовної діяльності: читання, письмо, говоріння й прослуховування, залежно від мети заняття і його етапів. Оскільки у реальному спілкуванні неможливо виділити щось одне, відокремити від іншого і при цьому підтримувати процес спілкування, то й у вивченні іноземної мови для досягнення комунікативних цілей студенти природно об'єднують (інтегрують) мовні навички. Тому логічно виникає необхідність будувати процес викладання з урахуванням інтегрованого підходу.

А саме: розмова – це аудіювання і говоріння, а заповнення форми передбачає читання й письмо. На заняттях спроба відділити те, що часто функціонує як інтегровані вміння (integrated skills), видається штучною. Аудіювання найчастіше веде до говоріння і це часто трапляється тоді, коли викладач ставить запитання на розуміння і заохочує студентів говорити.

Новий матеріал вводиться та закріплюється за допомогою сприйняття на слух. Якщо ж для введення матеріалу використовується підручник – то за допомогою говоріння й читання.

Особливим є те, що інтегрований підхід дозволяє застосовувати на заняттях найрізноманітніші види роботи, зберігаючи при цьому принципи комунікативності, ситуативності, новизни та індивідуальності. Заняття проводиться у темпі, без пауз, із різноманітними завданнями. Їх використання вимагає вправ для розвитку всіх мовних навичок і умінь. Навчання передбачає такі етапи: мовленнєва розминка (warming-up), виклад матеріалу, практика, поступовий перехід від навчальних вправ чи завдань до вільного мовлення [4].

На письмові види мовної діяльності теж треба звертати достатню увагу. Від цього зростає свідоме ставлення до мови, а це допомагає студентам побачити свої недоліки в роботі.

Чималу роль відіграє і читання. Тексти для читання можна використовувати інтенсивно або екстенсивно і завдання для розуміння текстів можна давати до читання, під час читання і після читання. Читання вголос дає змогу викладачу оцінити вимову студента, особливо наголос і ритм у зв'язному тексті.

Для урізноманітнення заняття можна використати матеріали з газет, журналів, а також предмети, привезені з країни, мову якої вивчають. Щодо вивчення іноземної мови на старших курсах, то доцільним є постійна співпраця кафедри іноземних мов зі спеціальними кафедрами, з координацією тематики матеріалу, який вивчається іноземною мовою з базовими предметами [3].

Отже, завдяки інтегрованому підходу можна зробити процес навчання іноземної мови дійсно мотивованим та продуктивним. Студенти відчувають себе впевненіше і готові до спілкування у реальних умовах, що і є метою заняття.

Список використаних джерел:

1. Даналакій О.Г. Інтегроване навчання природничо-математичних дисциплін у вищих навчальних закладах / О.Г. Даналакій, А.Я. Хабюк // Молодий вчений. Сер. «Педагогічні науки». – 2017. – № 2 (42). – С. 475–478.
2. Дольнікова Л.В. Інтеграція та систематизація змісту фундаментальних дисциплін у вищій школі, як передумова формування фахової компетенції випускника вищої школи / Л.В. Дольнікова // Педагогічні інновації у фаховій освіті: збірник наукових праць. Вип. 2. – Ужгород: ЗакДУ, 2011. – С. 49–56.
3. Котковець А.Л. Застосування принципів інтеграції у процесі навчання іноземній мові у ВНЗ / А.Л. Котковець // Гуманітарний вісник ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет ім. Г. Сковороди». – 2015. – Т. 66, дод. 1 до вип. 36. – С. 599–607.
4. Сажко Л.А. Інтегративна основа навчання іноземних мов / Л.А. Сажко // Вісник київського лінгвістичного університету. Сер. «Педагогіка і психологія». Вип. 19. – Київ: КНЛУ, 2011. – С. 18–25.
5. Шевчук К. Інтегрований підхід до навчання: ретроспективний аналіз / К. Шевчук // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського. Сер. «Педагогіка і психологія». – 2007. – № 20. – С. 50–55.

ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ АДАПТАЦІЇ СТУДЕНТІВ-ІНОЗЕМЦІВ У ХАРКІВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ АВТОМОБІЛЬНО-ДОРОЖНЬОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Прилуцька Л.А.

*доцент, к. іст. н., доцент кафедри мовної підготовки
Харківського національного автомобільно-дорожнього університету
м. Харків, Україна*

Перед українськими закладами вищої освіти стоїть завдання підготовки іноземних громадян як кваліфікованих і конкурентоспроможних фахівців, які вміють вирішувати професійні завдання, швидко адаптуватися в нових соціокультурних умовах, співпрацювати з представниками різних культур і координувати з ними свою діяльність. Потрапляючи у нові соціокультурні умови, іноземні студенти зазнають труднощів (соціального, психологічного та соціально-психологічного характеру), що впливають на успішність/неуспішність їх міжкультурної адаптації. Тому для здійснення викладачами ефективного психологічного супроводу входження молоді людини в іншокультурне освітнє середовище важливим є виділення факторів,